

جمعیت و جامعیت در هیأت

دکتر سیدبشیر حسینی | عضو هیأت علمی دانشگاه صدا و سیما

برنامه داشتن برای رشد مخاطبان و حتی رشد خود هیأت در گرو توجه به مقدمات و آثار جذب مشارکت حداکثری در هیأت است. در این نوشتار به دنبال بررسی ارتباط رشد همه جانبه هیأت با مقوله کمیت هستیم.

هیأت به مثابه حیات طیبه

هیأت، نمادی از یک حیات طیبه است. ساختاری که هر سه وجه معرفت، محبت و مشارکت را شامل می‌شود، یعنی همان معنای عقلی، مبنای قلبی و تقویت یدی.

سخنرانی هیأت، وجه عاقلانه و غذای اندیشه را تغذیه می‌کند؛ بر این اساس هیأت، با سخنرانی تغذیه‌ی عقلانی دارند، با مداحی تغذیه‌ی روحی و با پذیرایی تغذیه‌ی جسمی که گاهی این پذیرایی خودش یک وعده‌ی غذائی است و گاهی فقط به یک چایی روضه‌ی ارباب بسنده می‌شود.

امروزه هیأت به عنوان یکی از اصلی‌ترین کانون‌های برپایی خودجوش و مردمی مراسم مذهبی و آئینی به شمار می‌روند. طبیعتاً در گذر زمان، هیأت به دنبال هر چه بهتر برگزارکردن این دسته از مراسمات هستند و تمام تلاش خود را به کار می‌بندند تا تعظیم شعائر الهی و حسینی به نحو احسن در میان تمام آحاد جامعه و اقشار مختلف مردم انجام شود، چرا که (... وَ مَنْ يُعْظِمْ شَعَائِرَ اللَّهِ فَإِنَّهَا مِنْ تَقْوَى الْقُلُوبِ) (الحج / ۳۲): «... و هر کس شعائر خدا را بزرگ شمارد، بدون تردید این بزرگ شمردن ناشی از تقوای دل هاست.»

با گسترش هیأت و شاخص شدن برخی از آن‌ها در بین مردم، یکی از مسائلی که ذهن خادمین هیأت را به خود مشغول می‌کند، توجه به میزان حضور مخاطبان و کمیت آن‌هاست که خود تمهیداتی گسترده و پیش‌بینی شده را می‌طلبد. از سوی دیگر